

природата и получаватъ плесници. Единъ американски боксьоръ упражнявалъ много младежи въ боксиране. Единъ отъ ученицитъ му си въобразилъ, че знае вече това изкуство и решилъ да го приложи първо къмъ учителя си. Единъ день той ударилъ учителя си въ носа, да му покаже, че знае вече да се боксира. Учителътъ веднага му ударилъ три силни плесници и го повалилъ три пжти на земята, като му казалъ: Трѣбва да учишъ дълго време това изкуство, още не си го научилъ. Засраменъ, ученикътъ станалъ отъ земята, очистилъ праха отъ дрехитъ си и решилъ втори пжтъ да не си позволява такава смѣлость.

Смирение се иска отъ ученика. Докато не научи добре едно изкуство, той не трѣбва да го прилага, а още повече къмъ учителя си. Сжщиятъ законъ се отнася до човѣшкитъ мисли и чувства. Докато не се научи да мисли и да чувствува правилно, човѣкъ не трѣбва да бърза да се проявява. Излѣзе ли преждевременно на сцената, учителътъ му ще му нанесе такъвъ ударъ, който ще го повали три пжти на земята. Това не значи, че природата изключва човѣка отъ живота, но му казва да учи, а после да се проявява. Той може да се проявява като ученикъ, но не като учителъ. Ако не спазва това правило, тя му праща болести, страдания, лишения, да се учи. Следователно, ако си боленъ, ще учишъ законитъ на здравето; ако си нещастенъ, ще учишъ законитъ на щастieto; ако си беденъ, ще учишъ